

HÖST-DITHYRAMB.

MEL: "NÄR JAG BÄRS UR MITT HUS".

Hvad suckar ur mitt bröst!
 Hvad vemod i mitt öga!
 Det mulnar i det höga,
 Och stormen höjt sin röst.
 Han kommer nordanfjälls,
 Och mer och mer han friskar,
 Och böljorna han piskar,
 Och sjön på ända ställs.
 Ja hösten är
 Oss redan när
 Kring ö och skär.
 Hvad vill han här?
 Jo, skrämma våra fiskar
 Och göra oss besvär.

Hör vinden hur han kör!
 Hvert skall man nu sig vända?
 Buteljen blir kanhända
 Den som kan ge humör.
 Jag säger er för sann:
 När vädret sig förbistrar,

Om blott pokalen gnistrar,
 Så gör det hvad det kan.
 Men vill ändå
 Det ej förslå,
 Hvad gör man då?
 Jo, jag gör så:
 Jag mina fönster klistrar
 Och tar ullstrumpor på.

Hvad himlaskoj och gny!
 Hvad brak i tak och knutar!
 Och hafvet skyhögt sprutar
 På mäsarna i sky.
 Allt lif har svårt att stå
 På två ben eller fyra,
 Och snö och hagel yra
 Och på mitt fönster slå.
 Fan och hans mor,
 Förlåt jag svor,
 Är lös, jag tror,
 Med horn och klor.